

دوستدار ایران

ایرج که شاهد کارهای شگرف و مرگ جانسوز کلنل محمد
تقی خان پسیان بود، بعد از شهادت او و خاتمه کار قیام،
همچنان به او وفادار ماند و این غزل را در رثای او سرود

دلم به خال تو ای دوستدار ایران سوخت
که چون تو شیر نری را در این کُنام کنند
به چشم مردم این ممکت نباشد آب
وگرنه گریه برایت علی الدوام کنند
مخالفین تو سرمست باده گلرنگ
موافقین تو خون جگر به کام کنند
کسان که آرزوی عزت وطن دارند
پس از شهادت تو آرزوی خام کنند
به جسم هینت یاندارم روی روانی نیست
وگرنه جنبشی از بهر انتقام کنند

ایرج میرزا